

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1842/2022
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бојан Грубановић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Верица Тојић Сретеновић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 40/2021 од 25.11.2021. године, на седници одржаној 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 40/2021 од 25.11.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сремској Митровици П2 56/20 од 09.06.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је у овој правној ствари тужба повучена у целисти. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж2 40/2021 од 25.11.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је као основана жалба тужене и првостепено решење у побијаном делу одлуке о трошковима поступка, у ставу другом изреке, преиначено, тако што су обавезани тужиоци да тужној накнаде трошкове поступка у укупном износу од 52.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно туженој накнаде трошкове поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у

којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, то је ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**